

Erős Ferenc 1946-ban született. Az ELTE bölcsészkarán végzett 1969-ben, pszichológia szakon. A pszichológiai tudományok kandidátusa (1982), az MTA doktora (2002). 1973 és 2013 között az MTA Pszichológiai Kutató Intézetében dolgozott, 2002-től tanácsadóként. 1984 és 1989 között a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem BTK Művészet tudományi Intézetének adjunktusa, majd docense volt. 1995-től a PTE BTK Pszichológiai Intézete Szociálpszichológiai Tanszékének docense, 1998-tól egyetemi tanára, 2013-tól professzor emeritus. 1997-től a PTE BTK Pszichológiai Doktori Iskolája elméleti pszichoanalízis programjának vezetője. Fő kutatási területe az identitás és az előítélet szociálpszichológiája; a pszichoanalízis története és elmélete.

Fontosabb könyvei: *Analitikus szociálpszichológia* (2001), *Az identitás labirintusai* (2001), *Kultuszok a pszichoanalízis történetében* (2004), *Trauma és történelem* (2007), *Pszichoanalízis és kulturális emlékezet* (2010), *Pszichoanalízis és forradalom* (2011). Alapító főszerkesztője a *Thalassa* című folyóiratnak és utódjának, az *Imágó Budapestnek*. Sajtó alá rendezte és szerkesztette Ferenczi Sándor levelezésének magyar nyelvű kiadását Sigmund Freuddal, Ernest Jonesszal, Georg Grodeckkel. Számos szöveggyűjteményt szerkesztett, köztük: *Freud titokzatos tárgya. Pszichoanalízis és női szexualitás* (Csabai Mártával, 1997), *Pszichoanalízis és irodalomtudomány* (Bókay Antallal, 1998) *Authoritarianism and prejudice. Central European perspectives* (Enyedi Zsolttal, 1999) *Mérei – élet – mű.* (Borgos Annával és Litván Györggyel, 2006), *Typus Budapestiensis: Tanulmányok a pszichoanalízis budapesti iskolájának történetéről és hatásáról* (Bókay Antallal és Lénárd Katával, 2008.)